

minalitet på den private straffeattest blevet opretholdt.

For så vidt angår de 12-14-årige, har jeg lidt svært ved at se, hvad en ordning med ungdomskontrakt skulle gå ud på. Pointen med ungdomskontrakten er, at den unge forpligter sig til at holde sig kriminalitetsfri og deltage i forskellige aktiviteter, f.eks. beskæftigelse eller uddannelse, mod at anklagemyndigheden afstår fra retsforfølgning. Når forslagsstillerne selv andetsteds i forslaget udtrykkeligt fremhæver, at den kriminelle lavalder ikke skal sænkes, har jeg svært ved at se logikken. Incitamentet for de unge til at indgå en ungdomskontrakt er jo netop, at de undgår en straffesag og hurtigere får en ren straffeattest, og det er ikke aktuelt for de 12-14-årige.

Beslutningsforslaget indeholder også et forslag om mandsopdækning af unge kriminelle fra politiets side. Regeringen er meget opmærksom på, at der især i visse større byer har været tiltagende problemer med unge, herunder unge indvandrere og flygtninge, som har begået kriminelle handlinger, der desværre til tider har udviklet sig til egentlig gadebandekriminalitet.

Dialogen og opbygningen af et tillidsforhold i det lokale miljø mellem de unge – herunder unge med en anden etnisk baggrund end den danske – og politiet er nogle af kodeordene til løsningen af de problemer, vi har oplevet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der allerede lokalt af politiet er taget en række initiativer, og at denne indsats har givet resultater. Lad mig blot nævne nogle af de nyeste tal for kriminalitetsudvikling blandt unge under 18 år her i København.

Antallet af sigtelser for første halvår 1998 er faldet med 27 pct. i forhold til første halvår 1997. For danskere er tallet faldet med 26 pct., mens tallet for unge med anden etnisk baggrund er faldet med hele 28 pct. På Nørrebro, som jo var urohærget for 1½ år siden, er antallet af sigtelser faldet med 48 pct., og for unge med anden etnisk baggrund er der sket en halvering af antallet af sigtelser. Det er flotte resultater, som viser, at det betaler sig, når politiet samarbejder med de sociale myndigheder, både om at gå efter den hårde kerne, men samtidig med bløde initiativer over for den store gruppe rod-løse unge, der blot løber med, når der er bål og brand i gaden.

En arbejdsgruppe under Rigspolitichefen kom i oktober i år med en beretning om gadebander i Danmark. Beretningen bygger på det

materiale, som er indhentet fra politikredsene om omfanget af gadebandekriminalitet. Det fremgår af beretningen, at mange politikredse har kendskab til gadebander, og at politikredsene har iværksat eller er i færd med at iværksætte forskellige foranstaltninger, som kan medvirke til en løsning af problemet. Der skal således sættes ind både i efterforskningen og med forebyggende indsatser.

Arbejdsgruppen lægger afgørende vægt på, at problemerne skal løses i et tæt samarbejde mellem politikredsene – gadebanderne opererer jo ofte i forskellige politikredse – de sociale myndigheder og skolevæsenet. Dette samarbejde er allerede etableret i SSP-samarbejdet, men arbejdsgruppen anbefaler også, at det lokalt løbende overvejes, om der er behov for at udvikle samarbejde.

Arbejdsgruppen anbefaler endvidere, at der etableres et register hos Rigspolitichefen, hvor gadebander og gadebandekriminalitet registreres. På den måde vil der blive skabt bedre mulighed for at følge udviklingen og etablere en koordineret kriminalpræventiv indsats.

Det er i øvrigt forudsat i finanslovforhandlingerne og i vor finanslovaftale, at politiet anvender sin merbevilling på 300 mio. kr. over 3 år således, at der kan iværksættes ekstra politimandskab i de byer, hvor gadebandekriminalitet er særdeles udtalt. Nærpolitiet er i den forbindelse et centralt redskab, der skal styrkes yderligere og gøres mere effektivt.

Som sagt er der taget mange initiativer, og afslutningsvis skal jeg henvise til de nye pladser, der er etableret på de lukkede institutioner, hvor vi nu yderligere udvider med 11 pladser, så vi samlet kommer op på 53 pladser. Socialministeren har oplyst over for mig, at de 11 nye pladser forventes at blive taget i brug om kort tid. Der er også lavet forsøg over en 3-årig periode med indsats over for unge, når det drejer sig om at kunne tilbageholde unge til socialpædagogisk indsats – ikke alene dem, der har brug for et varetægtssurrogat, men nu også andre unge, hvor der er et socialpædagogisk behandlingsbehov.

Der er altså mange initiativer i gang inden for kriminalforsorgen, også når det drejer sig om udstationering med henblik på at behandle både unge med narkoproblemer og unge i øvrigt. Behandlingen skal være med til at sikre, at de kan holde sig kriminalitetsfri. Derudover er der sat mange initiativer i gang over for unge, som jeg ikke har nævnt her i dag, og for at støt-